

Paafestang.

Nu er vor feier vunden og al vor synd forladt, en evig frelse funden fra dødens mørke nat; thi Jesus vor forsoner, som døds langfredag, som livets fyrste tronet igjen paa paafestdag.

Han knuste slangens hoved i dødens haarde strid, som længst tilbage loved ved syndefaldets tid. Og gennem dødens rige sin seirsgang han drog, for saa igjen at stige til himlens triumftog.

Og gennem himlens toner som mange vandes lyd af engles legioner og frelste sjæles fryd en jubelfang, hvis lige var aldrig hørt paa jord, som evig stal opstige til årens lange stor.

O kristenhed paa jorden, du Guds udvalgte flok, som Kristi brud er vorden, i ham har evig nok, syng, syng af ganste hjerte din paafestang idag til ham, som tog din smerte og vandt din frelseslag!

Og lyder end vor stemme kun usfuldkommen her, naar vi tilslut derhjemme engang hos Jesus er. Med bedre mund og mæle igjennem himlens sal blandt alle frelste sjæle vor pris fremtone skal.

J. Blåttan.

Ligesom man med gjerninger beklænder Kristus, saa ofte man gjør ret, saaledes fornægter man ham, saa ofte man handler uret.

Jeg tørster.

Joh. 19, 28.

Et kort vers er dette, men stans, o menneskesjæl! og dvæl længe ved dets dyrebare indhold.

Det er et af de ord, som vor Kjære Frelser talte paa korset. Han talte ikke meget paa korset; thi „han oplod ikke sin mund, som et lam, der føres hen for at slagtes“. Han klagede ikke; men nogle korte sætninger udtalte han dog.

Men alt han sagde var kortsagt. Ja saa kortsagt var hans udsagn, at han et par gange udtrykker sin tanke i et eneste ord. Men da ligger ogsaa selve saligheden indhyllet i dette ord.

„Telestai“ eller i oversættelse: „Det er fuldbragt!“ er et eneste ord, men himmel og jord kan ikke rumme dets betydning. Saaledes er det ogsaa med „dipsō“ eller i oversættelse: „Jeg tørster“. Det er et eneste ord, men selve havets uendelighed giver os blot en dunkel forestilling om dets rige indhold.

„Jeg tørster!“

Hvem siger dette?

Jesus siger det. Jesus, profeten fra Nazaret, siger det, han som vandrede omkring blandt folk og prædikede et glad budskab og gjorde vel imod alle. Men han fik de fleste af folket imod sig, fordi han straffede deres hykleri og deres jag efter jordiske ting.

Det er Jesus, han, som beviste sig i alle maader sandru og retskaffen; thi der blev ikke funden svig i hans mund, og ingen kunde overbevise ham om nogen synd.

Det er Jesus, som beviste sig at være mere end et menneske. Ikke blot talte han som intet menneske hverken før eller senere har talt; men han gjorde store tegn, som blot den almægtige kunde gjøre. Han helbrede de syge, rensede de spedalske, gav blinde deres syn, bøde deres hørelse, ja --

selv døden fravristede han det bytte, som den holdt i sin iskolde favn — thi han var livets fyrste.

Det var Jesus, han som kan sige: „Jeg og faderen vi er et“. Han, som, da han var i Guds sfære, ikke holdt det for et rov at være Gud lig. Det er Jesus, ordet, som i begyndelsen alerede var, som i begyndelsen var hos Gud og var Gud, men som blev fjødt og boede iblandt os. Det er Jesus, „ved hvem alle ting er blevne til og uden hvem ikke en eneste ting er bleven til af det, som er blevet til“. Det er han som siger: „Jeg tørster!“

Kjære sjæl! Træk dine stø af, thi her staar du paa hellig grund. Her staar du foran en hemmelighed saa stor, at selv englens begjærede at stue ind i den. Her staar du ogsaa foran aabenbarelsen af en Kjærlighed, saa vidunderlig, at al menneskelig Kjærlighed, endog den rene og ædleste, blegner i sammenligning dermed.

Tänk! han som dannede dugdraaben og hængte den i millionvis paa markens grønne blade, til at smikle i morgensolens glans lig saa mange diamanter. Han som dannede skyerne og bestrøg dem med regnbuens farver. Han som samler de smaa vandbække ind i sine løb og styrter dem udover klippe og bjerge og jager dem afsted indtil de samler sig i de mægtige floder, som taber sig i det umaadelige hav. Tänk! Han er saaledes stillet, at han maa ydmygt bede om, om det saa var, blot en eneste draabe til at læste sin tunge, og være glad ved at saa den.

O vidunderlige fornædrelse!

„Jeg tørster!“

Hvorfor siger Jesus dette?

Jo, fordi han virkelig tørster. Jesus var i alle henseender et sandt menneske, og derfor gjorde de naturlige krav sig gjældende hos ham paa samme maade som hos ethvert andet menneske.

Han tørster, fordi han har udstaaet

saa megen smerte, saa megen angstelse, saa meget blodtab, at hans legeme skriger efter vand.

Den blodige sved, som faldt i Gethsemane, det blod som dryppede ned over hans legeme, da han blev hudstrøgen, det blod som randt, da blodaarene i hans hænder og fødder blev aabnede, idet man gennem disse naglede ham til træet, og desforuden denne angstens sved, som oftere perlede frem under den uretfærdige behandling; alt havde saaledes udtørret hans legemes saft og vædste, at det nu brændte af feber og tørst.

Paa smertesveien til Golgatha havde man tilbudt ham en bedøvende drikk. Denne havde han afslaaet. Han vilde ikke drikke den; thi han sluttede tomme lidelsens kalk lige til den bitre bårme. Og nu da han raaber: „Jeg tørster!“ er han kommen til bårmen.

Men denne tørst var ikke blot en smerte for legemet, men ogsaa for sjælen. Den gik ikke blot til ledemod og marv, men ogsaa til sjæl og aand. Vi kan ikke undgaa at tænke paa den rige mand, som i helvede opløstede sine diite og saa Abraham langt borte og Lazarus i hans skjød og som i sin store nød raabte: „Fader Abraham, send Lazarus, at han kan dyppe det yderste af sin finger i vand og læste min tunge; thi jeg pines sverlig i denne lue“. En saadan kval følte ogsaa Jesus, da han sagde: „Jeg tørster“. Ja selv de Gudsforladthedens kvaler, som de fordomte skal føle i helvede, følte ogsaa han, og derfor raabte han straks forud: „Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?“

Og alt dette led Jesus ikke blot som menneske, men ogsaa som Gud; thi saa inderlig var Jesu menneskelige og guddommelige natur forenede i Kristi ene guddommelige person, at hvad der stede med den ene natur ogsaa stede med den anden, og det i lige stor udstrækning.

Men tænk! Gud selv forladt af Gud! Gud, den hellige og retfærdige, lidende selve helvedes kvaler! O rigdoms dyb baade paa Guds visdom og kundskab, hvor urandsjagelige er hans domme og hans veie usporlige!

„Jeg tørster!“

„Giv den tørst har dette ord for os?“

Det bringer os en over al maade herlig tørst. Thi hvorfor led vel Jesus saa meget ondt? For vore synder og til vor salighed.

Hvor maa da ikke ogsaa vi udbryde: O rigdoms dyb baade paa Guds naade og barmhjertighed, hvor urandsjagelig er din Kjærlighed og din forbarmelse ubegribelig!

Salmisten David siger saa skönt i en af sine salmer: „Forsmægter end mit Kjød og mit hjerte, saa er dog Gud mit hjertes klippe og min del evindeligt.“ Men denne tørst kunde David ikke have havi, dersom Jesus ikke havde forsmægtet paa korsets træ.

Selv om David levede i den gamle pagts tid og ikke sik se Jesu komme i Kjødet med sine legemlige Øine, saa skuede han dog, som alle den gamle pagts troende, i forjættelsen hen til den kommende Messias og betragtede forløsningsverket som allerede fuldbragt. Na selv de enkelte led af Jesu lidelser forudsaa han og trøstede sig derved. Oplyst af Guds aand forudsaa han ogsaa Jesu brændende tørst paa korset. Og derfor lægger han i en af sine salmer disse ord i Jesu mund: „Min kraft er fortørret som et pottessaar, og min tunge hænger fast ved mine gummer.“

Fordi Jesus maatte sige: „Jeg tørster!“ derfor kan ogsaa vi i den nye pagts tid, som stuer tilbage til den fuldbendte frelse, sige med salmisten David: „Forsmægter end mit Kjød og mit hjerte, saa er dog Gud mit hjertes klippe og min del evindeligt.“

Thi hvorfor led vel Jesus en saadan kvalfuld tørst? Fordi der i hans hjerte var en tørst, som var mere brændende end den, som dette ord udtaler, og det var tørsten efter menneskenes frelse.

„Det var ham svært at tænke paa, at værten skulde undergaa, det sat ham i hans hjerte.“

Han led med glæde denne tørst og al tvivls tvivl for at betale al vor synd og bortlægge dens straf, for at „hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige liv.“

„O min Jesus!“ siger Augustin, „den tørst, du føler, er visselig efter min

salighed, og den drif du begjærer, er visselig intet andet end min forløsning.“

„Ja, drag os selv, o Jesu mild, ret hen til dig og til dit rige, med hellig naadeshunger fuld, os alle Adams børn tillige!

Naar sjælen fuld af pine er, vis os, dit hjerte har os Kjært, naar os vor nød ei lader hvile, lad os ei stille staa, men ile, til vi kan sige hver for sig:

Min Jesus og annammer mig.“

C. M. Holden.

Se til at dit barn faar Klarhed i frelsens kundskab.

(Af Dr. Mhl.)

Enhvert barn maa kjende frelsens vei og kunne gjøre regnskab for sin tro og den grundvold, hvorpaa dets tro hviler. Enhvert til den evangeliske kirke henhørende barn, som med klar bevidsthed skal kunne vandre fremad paa sin frelses vei, maa kjende forstjel mellem loven og evangelium. Det maa være paa det rene med sin gjenløsning, retfærdiggjørelsen ved troen, de hellige sakramenter, helliggjørelsen og det haab, hvortil det som en kristen er kaldet.

Desværre bringer kun saa det nutildags saa vidt. Ganske anderledes var det i kirkens første aarhundreder. Da havde enhver et klart begreb om sin frelses grundvold og haab.

Ganske anderledes var det ogsaa i de to første aarhundreder efter reformationen. Da kunde forældrene selv klart og ensfoldigt opbygge sine børn i deres salighedsfag. Hvor mange kan vel det nu?

Hvor mange kunne vel nu endog blot sige dem, hvad det er at være en evangelisk kristen? En gammel mand sagde engang til mig: „Det bliver sjæde være og være i menigheden. De yngre mødre kan for en stor del ikke lære sine børn at bede, fordi de selv ikke kan bede.“ Dette er et frygteligt vidnesbyrd om vor slægt. Man ved besked om dit og dat; men det ene fornødne ved man kun saare lidt den besked om.

Dog, det er ikke blot kundskaben det kommer an paa. Kundskaben opblæser, men Kjærligheden opbygges. Ordet er den fæd, som Herren har afskænket fra himmelen. Se ordet her, saa er denne fæd aedragt i hjertet. O, fædre og mødre! gæber vel og vær

om fæden spirer op. Den maa komme op. Guds ords fæd er ikke kraftløs og dødd. Den maa komme op; thi ellers saar I aldrig den glæde at se disse agre grønnes og give nogen grøde.

I kan vistnok ikke bringe liv i dem. I kan vel plante og vande, men Herren maa give vekst. Ikke desto mindre kan I ved slittig bøn og formaning nedkalde dette vand, disse naadens strømme over eders børn. Eders spiret, eders efterkommere skulde jo opvokse midt iblandt græs, som piletræer ved vandbække.

Maalet for undervisningen.

Maalet for undervisningen er, at barnet skal blive troende, glad og salig i sin Herre. Det maa føle, hvilken naade det allerede har annammet, og hvilken naade det endnu har at vente. Dets mund maa oplade sig til lov og pris.

Hvor fulde af glæde blev ikke hine haabende medlemmer af den gamle pagt, da de havde fundet Frelseren, da de havde seet profeternes opfyldelse i Jesus af Nazareth! Ingen af dem kunde tie dermed. Den ene tilraabte den anden det.

Og bliver hjertet ikke blødt i denne ungdomstid, saa forbliver det ofte haardt for steds.

Den, hos hvem Herren ikke da kan komme ind, han forbliver ofte tillukket for ham evindeligt. Kort ovenpaa denne tid følger jo de dage, da livets arbejde og møie, lyst og drømme besjærer ungdommens hjertes. Derfor kan dette arbejde aldrig udføres med trofast og slid nok. Har barnet da følt noget til Herren i sit indre, saa kan det vistnok atter blive koldt — bag denne grønne eng kan i dets liv ligge tørre sandflekker; men dette barndommens sidste aar glemmes dog aldrig.

Det er grændseløst mellem den skyldfrie ungdom og den voksne alders møie. Ligesom vi ofte i vort liv tænker tilbage paa den dag, da vi tog afsked fra vore forældres hus, saaledes besøger vi ganske sikkert mere end en gang i erindringen denne vor ungdoms sidste grønne eng. Netop i denne tid knyttes saa mange venstaber, som overlever børneaaerene og som senere saa let fører os tilbage til hin tid. Selv hos den, hvis hjerte er skjult, vaagner da let erindringen om den salige glæde, som dengang opfyldte det.

Kan vel være, at han ryster paa hovedet og tænker: „Det var barnedrømme, dem er jeg vokset fra.“ Men Herren staar bag ham og raaber: „Uden at I bliver som børn, komme I ingenlunde ind i himmeriges rige.“

Ligesom de slags blomster, vi dyrkede i vor barndom, beholder sin lynde hos os, saalange vi lever, saa kan heller ikke hine liljer visne. De blomstrer fra fortiden over i nutiden. Med den fredens vellugt, de udbreder, paaminde de os saalange, indtil der til sidst vaagner en længsel hos os, som siger: „O, hvis den kom tilbage igjen denne morgenstund, da jeg kunde tro og bede, da jeg ingen ro fik for synden, før jeg havde skriftet den for Herren og faaet hans tilgivelse!“

Paa denne maade omvender ungdommen alderdommen til Herren. Meget nyt liv er, Gud ise lov og tak, født i konfirmationsstunden, og meget er senere hen opvokset af den da udstrøede fæd.....

Forældre, tænker paa eders børn. Beder om, at Guds førstefødte barn vil drage ind hos dem og gjøre dem til Guds sande børn.

Giv os sjælsförgertostab, du naadige Herre, saa vi gjør vort til at aabne døren for dig til de unge sjæle. Og tænk du paa dine lam, Kjære Herre! Før og drag dem. Lad dem fryde sig paa dine grønne græsange og forblive der, indtil du fører dem paa de eviggrønne enge, over hvilke der ikke kommer nogen tørke eller vinter mere! Amen!

Frimureri og Kristus.

(Indsendt af H.)

Den store frimurer Alb. G. Mackay skriver i sit lerecon (ordbog) saaledes s. 333: „Vi finder, at mesterens myndighed i logen er despotisk (selvherstende) som solen paa himmelhvelvet. Lydighedstanken gaar gennem hele systemet og udgjør vor institutions bedste beskyttelse. Mureren er lydig mod mesteren, mesteren og logen mod storlogen og denne igjen mod ordenens gamle landemerker og forordninger.“

Kristus siger: I vide, at folkene fyrster herise over dem og de store bruge myndighed over dem. Men saa skal det ikke være blandt eders. Mark. 20, 25, 26. Men I skulle ikke lade eder kalde rabbi; thi en er eders veiledere, Kristus, men I er alle brødre.

Er frimureri en religion?

Herpaa svarer nævnte frimurer i sin encyclopaedia: „Mureri er en religiøs institution, dens ceremonier er endel af virkelig religiøs dyrkelse.“

„Mureri er i enhver betydning af ordet, indtagen i en, og det i den mindst filosofiske, en udpræget (eminently) religiøs institution, at det stylder kun til det religiøse element, som det indeholder, sin oprindelse og sin fortsatte bestaaen og at det uden dette religiøse element neppe fortjente at blive dyrket af vise og gode mennesker.“ S. 640.

„Det (nemlig frimureri) indprenter religiøs lære, befaler religiøs iagttagelse og lærer religiøs sandhed, og hvem kan benegte, at det fortrinsvis er en religiøs institution.“ (S. 64.)

„Frimureri er en religiøs institution og derfor indprenter dens forordninger brugen af bøn som en passende ydelse af taknemmelighed mod livets velgjørende ophav.“ (S. 594.)

Læseren lægge nu vel merke til, at ovenstaaende ord ikke er vore, men en frimurers, Mackey's egne ord. Han indehavde de højeste embeder i logen og arbejdede flittigt paa udgivelsen af ovenanførte værker, som han selv siger er udbyttet af 30 aars arbejde. Naar nu han erklærer, at frimureri er en religiøs institution med bønner og anden dyrkelse, saa se efter om der er nogen kristelig religion eller bøn i Jesu navn.

Tilfredshed og utilfredshed.

I et lidet skrift, som handler om glæden i Herren, fortæller en engelsk prest blandt andet følgende: For mange aar siden pleiede jeg at besøge en meget fattig enke, som levede i en hytte af det allerhyggeligste slags; den var saa daarlig, at den mand, som eiede hytten, fandt, at han ikke engang kunde forlange betaling for leien. Taget var ingenlunde tåt, saa det baade kunde sne og regne ind, og en mere trist og uhyggelig bolig kunde man neppe tænke sig, og dog var den fred og glæde, som raadede derinde, saa ganske uforskyrret.

En sommerdag kom jeg til hytten. Nogle træer stod ved siden af den. Jeg fandt den gamle fuld af glæde i Herren, og da jeg spurgte hende, hvorefter hun havde haft det om natten, svarede hun: „Jeg var vaaen meget lidlig imorges, og da jeg hørte

droslerne synge i træerne, tænke jeg, at nu kalder de paa mig, for at jeg skal prise Herren for alle hans velgjerninger og for hans vidunderlige gjerninger blandt menneskenes børn. Jeg vilde kun ønske, at jeg maatte blive istand til at takke ham, som jeg bør, for alt, hvad han har gjort for mig.“

Omtrent ved det samme tidspunkt besøgte jeg en dag et pragtfuldt slot, som var omgivet af et deilig landskab. Da jeg blev vist omkring i dettes rigt udstyrede gemakker og betragtede floden, som strømmede forbi, de stolte ege- og cedertrær, som kastede sine skygger trindt omkring, fik jeg med det samme høre, at eierinden af dette prægtige hjem var aldrig glad. Hun havde en mand, som hun elskede, — hendes hjertes valg; men hverken hans høje stilling i samfundet eller hans rigdom formaade at bringe hende glæde og lykke? Hvad kunde grunden være?

Guds ord og vilje skal være prøvestenen for alle vore tanker, ord og handlinger, og med dette for øie bør vi prøve alt og vælge det gode. Samvittigheden skal være vor vestråal, belagt med det guddommelige ords lodder, og efter dette maa vi tage alt ind og give alt ud.

Naar jeg faar beleilig tid.

En emissær bankede paa døren til et stort hus. Husmoderen kom selv og lukkede op for ham, hvorpaa han sagde, at han var kommen for at tale med hende om hendes sjæls frelse. Disse ord syntes at gjøre hende nervøs, og hun sagde: „Jeg har ikke tid nu, kom igjen en anden gang.“ Emissæren sagde venlig farvel til hende og gik videre. Ved det næste besøg i samme hus var konen færdig til at gaa i teater, og hun undskyldte sig atter med de ord: „Jeg har ikke tid idag heller, men kom igjen en anden gang.“ „At, min kjære kone“, sagde den fremmede, „hvor snart kan ikke døden komme over Dem, og da nytter det ikke at sige: „Jeg har ikke tid idag.“ Konen gik til teater, kom hjem tilsyneladende frisk og sund, men blev dog samme nat og døde.

— Veien til opfattelse fører til staden aldrig.

Send Pacific Herald en ny abonnent. Vare 50c for et helt aar.

„I mit hjød bor intet godt.“

En kristeligindet mand havde en gang følgende mærkelige drøm. Det forekom ham, at han stod i en sal, der straalende af lys og herlighed. Paa den ene side af ham nærmede sig en hvid stikkelse, en engel. I enden af salen var der et stort speil, der naaede fra gulv til loft. Da spurgte engelen ham: „Vil du se din bedste ven? Han ønskede dette og fik se Jesus Kristus. Dette billede af hans dyrebare frelser kunde han aldrig blive træt af at betragte. Men snart forsvandt frelseren fra speilet. „Vil du saa se den værste fiende?“ Det vilde han, og han du gjettede, hvem han nu saa? — Djævelen. — Nei, han saa sig selv.

Bekjendtgjørelser.

Synodemøde.

Pacific distrikt af den norske synode møder dette aar i Silvana, Wash., past. Dale's kald, fra 27de juni til 4de juli. Forhandlingsgjenstand: „Bønner“. Referent past. Borup. „Daab og konfirmation“. Referent past. Hellesen.

L. G. Foss, formand,
D. M. Holden, sekretær.

Fredsmoder.

Om Gud vil møder Puget Sound freds af Den norske synode i Fir, Wash., past. G. M. Tjernagels kald, 15—17 mai. Mødet begynder med altergangsgudstjeneste kl. 10 formid.

Program.

1. Jagen kan kalde Jesus herre, uden ved den Helligaand (1 Kor. 12, 3). Ref. H. N. Stub. Supl. J. D. Dale.

2. Paa hvilke maader bør de kristne modarbejde drukkenflabslasten? Ref. H. D. Bjerke. Supl. D. J. Drdal.

3. Brugen af alterens sakramente. Ref. B. Hørstad. Supl. L. G. Foss. Nævningsprædiken Dve J. H. Preus. Skrifttale M. H. Christensen.

J. D. Dale, sektr.

Tacoma.

Vor frelser's evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Dve J. H. Preus, pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542.

Altenerger

Nye Testamente

med fortæller og anmærkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortæller og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles fint til husandagt.

554 sider liden folio.

I velstbind = = = \$2.00.

I presjet stindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at saa fat i denne verdensberømte lille andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit hus.“

212 sider.

I indbunden = = = \$0.50

I halv Morocco og guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Luther's veiviser til prøvelse af de forskellige kirker og religiøse-samfund.

380 sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House,
Decorah, Iowa.

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af prestekonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. S. Erbal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besørjes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Bog anmeldelse.

Zens Tandberg „Bisshop Heuch's Liv og Virke.“ Denne bog, som nu er udkommen paa Lutherstiftelsens forlag i Kristiania, bærer følgende indholdsangivelse: 1. Indledning. 2. Barndom og Studieaar. 3. Personkapellan hos Jørgen Moe. 4. Rejse til Italien. 5. Lærer ved det theol. Seminarium. 6. Redaktionsvirksomhed; a) Mod dr. Georg Brandes. b) Troens intolerance og tolerance. c) Mod B. Björnson. 7. Sogneprest ved Uranienborg menighed, a) Sjælesorger. b) Prædikant. 8. Foredrag mod vantroen, a) Vantroens væsen, b) Kirken og vantroen. 9. Udnævnelse til bisshop. Stortingsfærd. 10. Heuch som visitator. Personlighed. 11. Heuch's visitationsordning. 12. Katastrofen i Stavanger. Heuch's forhold til det vestlandske lægfolk. 13. Mod strømmen. 14. Heuch's svar. Hans forfatterbanes Afslutning. 15. Sidste dage.

Denne bog har i „Luth. Kirketiden“, Kristiania, no. 10 for 10de mars faaet følgende anmeldelse:

„Sogneprest Tandberg forfjerner den kirkelige almenheds tak for det livfulde billede, han har tegnet af den mands liv og virke, som vel ubestridelig maa ansees som den betydeligste personlighed i den norske kirke, siden prof. Johnsons dage. Det var saa, som forfatteren siger, at vi alle ved

budstabet om bisshop Heuchs død følte, at med ham havde vort fædreland mistet en af sine rigeste begavede mænd, en virkelig personlighed, en ægte evangelisk kraft.“ Under læsningen af Tandbergs bog merker man overalt, med hvilken forstaaelsesfuld kjærlighed den begavede forfatter har søgt at sætte sig ind i og behandle sit betydningsfulde emne, idet han, som det ikke kunde være anderledes, tillige giver os et orienterende overblik over den kirkelige situation og de kirkelige livsbevægelser i de eiendommelig aandelige brydningsstider, i hvis historie bisshop Heuch har ridset sit navn med uudsjættelig styrke.“ — Efter paavisningen af et par smaa historiske uindviagtheder, fortsættes saaledes:

„Dog — saadanne uindviagtheder i det enkelte kan selvfølgelig ikke forringe bogens værd. I det store og hele er dens historiske fremstilling fuldt paalidelig, og man læser den med ublandet interesse. Den stiller Heuchs billede skarpt og klart frem i alle hovedtræk, rigt udstyret som den er med træffende citater af Heuchs egne ord. Det er som man ser Heuch lys levende for sig. Saa meget varmere duster vi denne bog stor affatning, som det er forfatterens smukke tanke at lade det eventuelle honorar anvendes til beste for det paatante mindesmerke paa bisshop Heuchs grav. Bogens udstyr gjør forfatteren megen ære. Et vellykket billede af Heuch efter fotografii vil glæde mange.“

Idet jeg slutter mig ganske til anmelderen i „Luth. Kirketiden“, behøver jeg ikke at sige meget, kun ønske, at bogen maatte faa megen udbredelse ogsaa her hos os. Prester, som opmærksomt læser den, vil visstnok der finde mange guldkorn, som de kan bruge under arbeidet i menigheden. Men alle — baade prester og lægmænd — vil have mangefold nytte og aandsopfriskelse af at læse denne fortræffelige livsbildring af den norske kirkes første og største personlighed i nutiden.

Ikke blot i Norge, men i udlandene: Sverige, Danmark og Tyskland modtoges budstabet om Heuchs død med sorg. Der skrives:

Ved bisshop Heuchs død har den norske kirke mistet sin mest fremragende personlighed. Ved hans baare udtalte bisshop Bang Davids sørgord: 2 Saul 3, 28: „Paa denne dag er en fyrste og en stor mand falden i Israel.“

Ogsaa det norske folk i Amerika er

fogneprest Tandberg taknemmelig for det træffende livsbillede, han har tegnet af denne aandelige kjæmpe, hvis hjerte under hele hans bevægede liv var fyldt af kjærlighed til Kristi evangelium, for hvilket han levede og kjæmpe, saa at sige til hans sidste aandedræt.

Min allerbedste anbefaling for bogen, som nu vel kan faaes i alle boglader her for 80 cents.

Luther seminar, St. Paul, 7. apr. '06.

H. N. Stub sen.

Vi har ikke haft anledning til at læse bogen, men vi vil gjerne optage ovenstaaende anmeldelse. Med.

Katekisation under gudstjenesten.

Pastor D. Holden.

Af referat givet paa synodemødet i Seattle 1901.

„Og disse ord, som jeg byder dig idag, skal være paa dit hjerte. Og du skal indsjærpe dine børn dem, og du skal tale om dem, naar du sidder i dit hus, og naar du gaar paa veien, og naar du lægger dig, og naar du staar op. Og du skal binde dem til et tegn paa din haand, og de skal være til en tankerem mellem dine øine. Og du skal sige dem paa dørtolperne af dit hus og i dine porte“ (5 Mos. 6, 6—9).

Disse ord talte Herren gennem sin tjener Moses til Israels folk efter at have gjentaget den hellige lov i solfets paahør. Hvor alvorlig har han ikke her formænet Israels fædre til at opdrage sine børn i Herrens tugt og formaning! Og dog har ikke Herren talt dette alene til Israels fædre efter kjødet, men ogsaa til alle Israels fædre efter aanden, nemlig alle Guds troende børn, derfor ogsaa til os kristne, især til dem af os, som Gud har betroet til opdragelse enten egne eller andres børn.

Gud har ikke bestemt fremgangsmaaden, hvorpaa dette skal gjøres. Men han har bestemt, at det skal gjøres grundig. Thi han siger: „Disse ord, som jeg byder dig idag, skal være paa dit hjerte.“ Det skal altsaa være en hjertesag for os, og det som er os en hjertesag, gjør vi ikke slasket eller overladisk. Og for at dette ikke skal ske, forebygger Herren det ved de følgende ord: „Og du skal indsjærpe dine børn dem.“ Ikke blot hentyde til dem, ikke blot fremfætte

ialmindelighed de samme sandheder, som ordene indeholder, men indsjærpe dem; ikke blot disse sandheder, men selve ordene; thi det var disse ord, de stulde indsjærpe børnene.

To billeder staar for os, naar vi læser dette. Det første er en gudsfrygtig Israelit, som sidder med sønnen foran sig og gjentager ord for ord hele Herrens lov, som er bleven ham selv overleveret, indtil barnet kan sige det altsammen korrekt lige til den mindste bogstav. Det andet er en lutherisk kristen, som med barnet foran sig indprenter det Luthers lille katekismus, og det stykke for stykke og ord for ord, indtil barnet fremfiger alt uden ringeste fejl. Begge efterkommer Herrens strenge, men nødvendige krav, som er fremfat i det ovenførte bibelsed.

Der er forskjellige maader, hvorpaa børnene meddeles kristendommens grundsandheder, og alle er til nytte, isald de virkelig tjener til at indsjærpe Guds ords sandheder i børnene, ikke blot efter aanden, men ogsaa efter bogstaben, saa at disse sandheder staar skrevne med uudsjættelig haand skrift paa børnenes hjertes for hele deres efterfølgende liv.

En af de maader, hvorpaa forældrene faar hjælp i sin gjerning at meddele børnene Guds ords sandheder, er den gamle lutheriske undervisningsmaade, katekisation under gudstjenesten. Jeg mener ogsaa, at vi har et eksempel paa katekisation under gudstjenesten udtrykkelig nævnt i den hellige skrift. Der fortælles, at da Jesus var 12 aar gammel, fulgte han sine forældre op til templet, hvor han blev fiddende igjen midt iblandt lærerne, idet han baade hørte dem og spurgte dem ad, indtil at alle, som hørte ham, forundrede sig over hans forstand og gjenfvar. Og da Jesus skal være vort eksempel til efterfølgelse ialmindelighed, saa bør vi tage hans eksempel til efterfølgelse ogsaa i denne henseende.

Jeg vil da atter henlede Synodens opmærksomhed paa den indstilling i anledning af katekisation, som blev tilstent af synoden ifjor: „Synoden anbefaler paa det indstændigste, at hvorsovhelst omstændighederne tillader det, katekisation med børnene under gudstjenesten indføres i menighederne, da dette vil være til stor nytte og opbyggelse saavel for de voksne som for børnene, men fornemmelig derfor, at børnene kan blive op-

dragne til at gaa i Jesu fodspor ved at følge sine forældre til Herrens hus."

a) Nytten af Katekisation under gudstjenesten for børnenes vedkommende bestaar blandt andet deri, at børnene derved opmuntres til bedre at lære sine lekser i menighedens paahjør. Og det vil give dem et begreb om sagens vigtighed og alvor, og gjerne den tanke, at religionen er en ganske ubetydelig ting.

Dog, et af de største goder ved katekisation under gudstjenesten er, at børnene derved oplæres i at følge sine forældre op til Herrens hus, ligesom Jesus gjorde, da han var et barn. Der er neppe et skjønnere syn at se for en Guds ords forkjender, end en hel familie, forældre og børn, sidende sammen paa kirkebænken. Og dette er blot som det skal være; thi ligesom familien bør være et i hjemmet, bør de ogsaa være et i kirken.

Man vilde maaske indvende, at børnene lidet forstaar af prædikenen; men de forstaar langt mere, end man giver dem kredit for. Mangen en voksen har ikke faaet saa meget af prædikenen, som barnet. Barnets sind er mere uberørt af verdens ondskab, og derfor ogsaa mere aabent for Guds ords paavirkning. „Lader de saa børn komme til mig og forhindre dem ikke“, siger Jesus.

b) Nytten af Katekisation under gudstjenesten for forældrene bestaar fornemmelig deri, at de tilskyndes at hjælpe sine børn at lære sine lekser, som børnene skal gjøre rede for, naar søndagen kommer, noget, som ellers bliver allfor meget forjæmt, desvære.

Det driver ogsaa forældrene til med større iver at tage sig af barnets kristendomsundervisning i det hele taget, og saaledes bliver de selv dragne af ordet lidt efter lidt.

Dette vil ogsaa drage forældrene til kirken; thi alle er jo interesserede i at høre, hvorledes deres børn gjør sine sager, og de kommer til gudstjenesten for at høre børnenes svar.

Nytten af Katekisation under gudstjenesten for menigheden i almindelighed. Denne undervisningsmaade for børnenes vedkommende vil ogsaa blive til stor nytte for de ældres vedkommende. Mange har delvis glemt katekismens ordlyd, er desvære ogsaa blevne sløve i at efterleve katekismens sandheder. Hvor godt

er det ikke da at opfriske det, man har lært, og blive mere grundfæstet i troen, bekyndelsen og et nyt liv i retfærdighed og renhed, hvilket man bliver tilskyndet til ved at høre disse samme sandheder, som man selv har lært, blive indprentet de sjæle børn.

Denne undervisningsmaade er ogsaa et kraftigt middel til at hindre forargelse. Hvor mangen en kaad ungdom er der ikke, som i tankeløshed forfører børnene til synd! Naar nu disse sidder i kirken og hører paa, hvorledes katekismens grundsandheder bliver lagt børnene alvorlig paa hjerte, sættes dermed en brod i disse kaade menneskers samvittighed, og de vil da, ifald der er nogen samvittighed hos dem, for eftertiden afholde sig fra at faa børnene til at tale og handle imod de Guds bud, som under alvorlige formaning og i alles paahjør er drevne ind i børnenes samvittighed under katekisationen.

Der blev endvidere fremholdt af andre, at katekisation under gudstjenesten har stor betydning for barnets sjæleliv. Vi husker alle, hvilket indtryk vi fik af vort første kirkebesøg. Hvilket helligt alvor lagde sig ikke da over vor sjæl! Og tank, hvilket et helligt alvor, der lægger sig over enhver barnejæl, naar det besøger kirken! Hvilken respekt faar det ikke for Guds hus og de kirkelige handlinger, som der foretages!

For menighedens vedkommende er katekisation af stor betydning. De gamle glæder sig over at høre børnene svare. Presten maa derfor se til at gjøre katekisationen letfattelig og interessant og ikke for lang, da vil en god katekisation ofte udrette mere end en hel prædiken. Men skal katekisationen blive til den rette nytte, maa presten grundig forberede sin katekisation, forberede den ligesaa vel som prædikenen, og om muligt end mere.

Søndagsstolen er aldeles utilfræktelig i barneundervisningen. Dog er det ikke meningen, naar vi taler om katekisation, aldeles at afstasse søndagsstolen. Man kunde f. eks. til at begynde med have katekisation hver anden søndag. Vi bør ikke kaste søndagsstolen overbord, førend vi har noget bedre at sætte istedet. Men at have søndagsstolen for gudstjenesten er meget uheldigt, især naar presten skal deltage, hvilket han bør. Den sidste time før gudstjenesten bør presten tilbringe i enrum, hvor han under

bøn til Gud forbereder sig til at frembære Herrens budskab til menigheden.

Man vil finde, at lørdagsstole og katekisation under gudstjenesten bringer langt større resultater, baade for menigheden og for børnene, end søndagsstolen, saaledes, som den nu drives. Og det er ikke vaarskeligere at holde lørdagsstole i byerne end paa landet, hvor børnene ofte maa gaa lange veie for at komme til stolen. Derjom man blot vilde gennemføre lørdagsstolen i byerne, vilde søndagsstolen lidt efter lidt forsvinde og i dens sted komme katekisation under gudstjenesten.

Det er saa meget om at gjøre, at børnene lærer sin katekisme, sine salmevers og sine bibelsteder ordret. Vi prester, som oftere har anledning til at være tilstede ved dødsleier, har rig anledning til at erfare vigtigheden af dette.

Hvor ofte er det ikke netop barnealderdommens sandheder, der i de tidligste aar blev indplantede i barnets hjerte, som i dødens stund endog for voksen og gammel bliver den reningssplanke, som sjælen klynger sig til.

Lad derfor denne sag blive drøbet paa menighedsrådene, at noget kan gjøres for at indføre katekisation i andre menigheder.

Fra himlen høit jeg kommer her.

Det var juleaften. Luther stod netop og tænkte paa sin juleprædiken. Han havde fordybet sig i den store hemmelighed: Gud er stegen ned og bleven menneske. Da gik døren til hans arbejdsværelse op, hans hustru stittede ind og sagde næsten bebrejdede: Nu sidder nok doktoren og er optaget, at han neppe hører, hvordanden lille Hans ligger og græder i vuggen. Jeg har saa liden tid; vi holder jo paa at stille istand til helleden. Kunde du ikke forlade studierne en liden stund, mens du sætter dig ind til vuggen og synger for den lille, til han sovner igjen. Luther var ikke sen til at mødekomme sin kære hustrus ønske.

Med hjertet fuldt af glæde over sit stusbarnet og englestaren tog han sin bibel i haanden og satte sig ved vuggen. Mens han sad der bilet over den lille, overvældedes han ganske ved tanken paa, at Guds enbarnedøds søn engang havde ligget i krybben

som et fattigt menneskebarn. Han tog sin harpe ned af væggen, stemte den og begyndte at synge juleverset. Og her ved den lille Hans's vugge digtede, komponerede og sang Luther denne deilige julepsalm, der siden er bleven sunget over den hele kristenhed.

Fra himlen høit jeg kommer her,
ny lidend' baade god og kjær,
godi budskab bær jeg eber til,
derom det er, jeg synge vil.

Saaledes blev denne vakre psalm til. Luther sang den selv ofte og takkede sin hustru, for at hun hin juleaften forstyrrede hans studering og fik ham anbragt ved vuggen.

H. P.

Æseldriveren William Brown.

William Brown, en fattig æseldriver i London, hørte en prædiken om hedningernes elendighed. Da han kom hjem, sagde han til sin mor: „mor, hvad skal vi gjøre for hedningerne?“ Moderen vidste ikke, hvad de skulde gjøre; de var for fattige til, at de havde noget at give.

William fandt dog paa raad, han tog fra nu af 2 gange hver dag til byen, den ene gang for hedningerne, den anden for sin mor og sig selv. — Dette krævede af ham, at han afholdt sig fra alle adspredelser; undertiden, naar han kom anden gang til byen, vilde folkene ikke kjøbe hurtig nok af ham. Han raabte da: „Kjøb sand for hedningernes skyld!“

Hans æsel kunde ikke holde ud til dette dobbelte arbejde, og han maatte derfor indskrænke sin tur for hedningerne til et par gange om ugen. Dog kunde han efter et aars forløb ved et missionsmøde overlevere til missionsnären en pose fuld af pence og shillings. Han gjorde det med ordene: „Vi vilde ogsaa gjerne gjøre noget for hedningerne.“ Missionsnären spurgte, hvem de øvrige givere var, forat han kunde anføre navnene paa gavelisten: „Personerne er“, svarede æseldriveren, idet han pegede paa sit æsel, „min Jenny der og jeg, William Brown.“

Efter at have endt mødet fremviste missionsnären posen for forsamlingen og fortalte, hvad William havde gjort for Herrens sag. — En rig kjøbmand, som hvert aar pleiede at give 100 pund eller mere til hedningemissionen, følte sig truffen og sagde, da han for-

lod mødet: Denne har gjort mere end alle vi andre."

Det kunde maaste være, at flere maatte sige dette — hvor skulde ikke Herrens sag gaa frem, naar hver gjorde, hvad han kunde. Er du et troende, bedende menneske, saa vil du ogsaa tænke: „Den mand har gjort mere end det — han har bedet."

Bedder du da for hedningernes frelse, lever du med den gjeruing, som Herren vilde, at du skal leve med den?

Vort arbejdsfelt.

Hvorledes staar det til med vore prester i San Francisco?

I dag den 24de april har jeg modtaget et card fra past. P. N. M. Carlsson i Dakland. Det lyder saa: „Disse saa ord for at lade dig vide, at alle: Grönsbergs, Stensruds, Carlsson og vi her i Dakland er i live. Pastor Grönsbergs kirke er brændt samt hans hus, indbo og bøger. Pastor Carlssens sømandsmission staar alene paa en lang strækning urørt af ilden. Pastor Stensruds kirke er en del bestadiget af jordskjælvet, men er ikke brændt; men ogsaa hans hus, indbo og bøger er brændt. Min kirke og past. Husvedts kirke her i Dakland har ingen skade lidt. Trods de forfærdelige dage, takker vi dog Gud for, at vi alle slap derfra med livet. Stensruds var nær ved at omkomme i jordskjælvet."

Vore prester i San Francisco staar altsaa paa bar bakke.

Kjære brødre, vær nu snare til at hjælpe. Send ind eders bidrag til vor sømandsprest, past. L. Carlsson, 9de Mission St., San Francisco. Han vil da overlevere vore prester, hvad der indsendes. Vi ved jo ikke, hvor past. Grönsberg og Stensrud opholder sig endnu.

Trods de store tab, vore prester og især past. Grönsberg og hans menighed har lidt og de store lidelser, de har maattet udstaa, maa vi dog med dem takke Gud for, at alles liv er sparet.

Lad os vise vor tak til Gud ved at bringe disse vore brødre rigelig hjælp! De er nu affkaarne fra at tjene noget, men de maa i sin prestelige virksomhed være i stadigt arbejde for at afhjælpe nød. Menighederne kan ikke underholde dem paa lang tid. Det maa vi gjøre.

Eders for snar hjælp

L. G. Fos.

Tacoma.

Mr. Mat Johnson med hustru og søn flyttede tirsdag den 17de ds. til Prosser, Wash., hvor de nu skal bo paa sin farm. De reiste i haabet om, at forandringer fra arbejde i „høst" til arbejde ude i det frie og fra den fugtige sjöluft til det tørre klimat östfor fjeldene, vilde gavne mr. Johnsons helbred. De har dog ikke soget sit hjem her, og vi haaber de snart vender friske tilbage til det.

Profesor Carlo M. Sperati, m. s. Emma Loe og det femti mand store norske musik-orkester fra Decorah, vil ankomme til Tacoma til den store norske musikfest.

Ungdomsforeningen, „Concordia", gav onsdag aften den 18de ds. en hyggelig aftenunderholdning. Programmet bestod af sang og musik og oplæsninger. Teecream og kage serveredes. Kollekten gaar til afsæling paa pianoet.

Hr. M. Storaasli af Vor Frelsesmenighed har med nogle saa antatte karer taget skrappen paa natten og begivet sig ud i fjeldene. Der skal være „timberclaims", som staar vinkende i det sjerne. Vi önsker dem lykke paa turen.

Vor gode „decorator", mr. Butler fra Ballard, som i længere tid har arbejdet med at forskjønne vægge og tag inde i vort akademi i Parkland, saa forleden indom til Tacoma. Men han var i sliq braachast, at han fik karer fortalt os, at han nu vilde til at dyrke musikken (B. er nemlig noget af en sanger) paa en farm langt oppe i Alberta.

Miss Elisabeth Nyg, medlem af Vor Frelsesmenighed, som i den senere tid har lagt sig hos sin onkel, E. Wedeberg, har ogsaa forladt os. Man frygtet for taring og lägen rodet til at reise östenvärd. Hun fik til at følge med Johnsons til Prosser, hvor hun var saa heldig at saa plads hos miss Sihler, som er bekjendt for sin dygtighed i at passe taringsspieler. Vi haaber, at hun med Guds hjælp kan komme sig snart. Miss Sihler skriver, at miss Nyg allerede føler bedre.

Byd Tacoma.

Kvindeforeningen i Byd Tacoma mødte torsdag den 19de ds. hos mrs. Henry Hagen. Foruden de fleste af foreningens medlemmer var mange besögende tilstede. Næste møde holdes hos mrs. P. Johnson.

Norsk gudstjeneste søndag den 19. april kl. 3 eftermiddag.

California.

Pastor G. J. Brevik, som en tid har opholdt sig i California for sin helbreds skyld, er nu ansat som missionsprest i Waterford, Stockton og omegn. Dette strög har för väret bekjent af past. W. N. Larsen.

Bay View, Wash.

I nærheden af Bay View, Wash., er der en liden engelsk menighed, som betjenes af pastor Nestle fra Everett. Da den endnu ikke har noget eget lokale, saa holder man sine gudstjenester i et stoleshus. Paaskedag var da især festdag for denne lille menighed, idet 3 unge damer og to gutter blev döbt i den treenige Guds navn. Lokalet var fyldt indtil trængsel af opmærksomme tilhørere. Disse unge folk har haft undervisning siden sidste höst og det var nu deres önske at saa modtage den hellige daab. Maatte ogsaa disse saa kraft til at forjage og tro og tilsidst opnaa arven blandt alle de hellige.

Genesee, Idaho.

Miss Henriette Manestad, en datter af past. Manestad i Garretson, S. Dak., der sidste höst kom herud af helbredsskønsyn, reiste sidste tirsdag meget forbedret tilbage til sit hjem. Vor menigheds ungdom og ældre venner samlede en aften, för hun reiste, hos hr. Hans Halvorson til en afskedsfest for hende. En meget hyggelig aften tilbragtes, og miss Elsie Hellefson overrakte hende paa forsamlingen isög vegne en pen gave, som udtrykte för deres önske om varig beöring og til minde om besöget i Genesee.

Myre og Rogstad fra Pelican Rapids, Minn., besögte i vaar forskjellige steder her i Idaho, deriblandt Genesee og Genesee. De sögte efter laad för sig og andre og kom ner maaste, sammen med en del släkt og venner,

til at slaa sig ned her ude et steds. Hjertelig velkommen!

Vor skolekomite har nu ordnet det saa, at religionskolen skal begynde mandag den 7de mai i Smith skolehus. Past. Hellefson skal være lærer. Vi haaber, at alle, för hvem denne skole er tilgængelig, vil benytte sig af denne anledning til kristendomsundervisning för sine börn.

I Immanuel's menighed, Romiah, Idaho, begynder religionskolen mandag den 21de mai. Miss Elsie Hellefson er sikret som lærerinde.

Gudstjeneste i Prosser, Wash., den 28de ds. kl. 10.30 a. m.

Gudstjeneste i Kennewich, Wash., den 29de ds. kl. 10.30 a. m.

D. G. Hellefson.

Rockford.

Den 25de mars blev mrs. Christian Lyse fra Govan, Wash., ledsaget til sit sidste hvilested paa Wilbur gravplads af en stor förgeklare af slektninger og venner fra Govan, Almita og Wilbur.

Afdöde var en datter af mr. og mrs. C. M. Weisman fra Almita. Hun var kun ½ aar gammel, da hun kom med sine forældre fra Kjöbenhavn til Amerika. Og hun opnaede en alder af kun omkr. 22 aar, idet hun blev dödt den 5te dec. 1883.

I 1901 blev hun gift med mr. Kristian Lyse. I deres forvarige ägteskab velsignede Gud dem med 3 börn, af hvilke det yngste er 3 uger gammelt og det äldste omkr. 3 aar.

Det var isandhed et tungt slag för de nærmeste at miste den kjære afdöde i en saa ung alder, da det synes, som om hun saa höilig trængtes i den plads, som kun moderen og hustruen kan fylde.

I den store sorg var det os alle en glæde, at hun den hele tid, baade för og under sin sygdom, havde väret et mönster paa en oprigtig kristen.

I hvorvel hun gjerne vilde have forblevet hos sine kjære herude, saa havde hun dog den kristnes längsel efter sit himmelske hjem.

Börrnene har suudet gode hjem, de 2 äldste hos sine bedstejorndöde, og det mindste hos mr. H. Jurgensen.

Gud velsigne de smaa, saa de maa kunne opvokse i sand gudsfrögt og

engang finde sin moder igjen i det himmelfte hjem. Han tröste ogsaa de nedbörjede og bedrövede flegtninger og venner, som mistede saa meget i den elskede hustru, datter og söster.

Maatte hendes skjönne kristelige liv blive et velsignet minde for os alle.

Underleguede forrettede ved begravelsen i huset, kirken og paa graapladsen.

J. Bläckan.

Skolelärermöde.

Buget Sound lutheriske lærerforening afholder möde i Trefoldigheds menighed, Stanwood, to dage forud for synodemödet. Följande program föreslages:

Förste dag.

Mödningsprädiken past. O. Hagoes.

Eftermiddag. Menighedsstolens grundfästningar ifölge Guds ord. Referent: lærer M. Gaakoustad.

Anden dag.

Läreren og Jesu befaling: „Nägot mine lam“. Referent miss Amalia Garstad.

„Vore akademier og menighedsstolens“. Referent prof. N. J. Hong.

Indberetning fra alle vore stoler ved Buget Sound.

Theo. P. Neste,
M. N. Christensen,
komite.

Dr. Louis S. Schreuder
norst Läge og Kirurg.

Kontortid: 10-12 förm., 2-4 aft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., när 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - IND. 7285

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familje Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Program

for Pacific distrikts prestekonferens, som möder i Bellingham, Wash. past. N. D. Bjertes kald, umiddelbart efter dette distrikts synodemöde 1906.

Förste dag.

1. Betragtning (Tit. 1, 7). Ref. past. B. Garstad. Sup. past. O. Eger.

2. Bör kristne föräldre sända sine sörn paa religionslöse skoler, og kan en kristen med god samvittighed väre lärer i saadanne skoler? Ref. past. O. Grönsberg. Sup. past. J. Johansen.

Anden dag.

1. Betragtning (1 Pet. 1, 17-19). Ref. past. O. M. Holden. Sup. past. J. Bläckan.

2. Pacific Herald og casualia. Ref. kom. for udgivelsen af P. H.

Tredie dag.

1. Gregese over Gal. 2, 16-18. Ref. past. P. N. M. Carlson. Sup. past. B. Garstad.

2. Den rette brug af den menneskelige fornuft i udläggelsen af Guds ord. Ref. past. O. H. Naberg. Sup. past. N. P. Xavier.

Fjerde dag.

1. Johannevangeliet, dets ägthet og indhold. Ref. past. E. M. Stensrud. Sup. past. E. J. N. Nielsen.

2. Casuolia, valg paa embedsmänd osv.

Femte dag.

1. Gregese over 1 Kor. 3, 11-15 (engelsk). Ref. past. H. A. Stub. Sup. past. N. D. Bjerte.

2. Prädikensforberedelse og prädikensmaade. Ref. past. O. J. Ordal. Sup. past. J. D. Dale.

Sjette dag.

1. Homiletisk udläggelse af lektionen paa förste pinsedag. Ref. past. H. E. Sörensen. Sup. past. O. Hagoes.

2. Hvad kan gjøres for at salmesangen i vore menigheder kan blive bedre? Ref. past. H. M. Tjernagel. Sup. past. W. N. Larsen.

Merkt: Referat bör indsendes skriftligt, om vedkommende referent forhinderes fra at fremmöde.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Lien's Pharmacy

Sta. dinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Pacific Distrikts Prester.

Naberg, O. H., Parkland, Wash.

Bläckan, J.,
box 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. N og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Christensen, M. N.,
125 State St., Ballard, Wash.

Carlson, P. N. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.

Dale, J. D.,
Silvana, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 1663 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Justvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.

Garstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Mellikson, O. C.,
Genesee, Idaho.

Holden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Carlson, W. N.,
Livermore, Cal.

Nielsen, E. J. D., box 5, Haywards, Cal.

Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Ned 711, Bellingham, Wash.

Rebergsen, N.,
Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skatteböl, O.,
Parkland, Wash.

Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.

Stensrud, E. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

White, N. D.,
Silverton, Ore.

Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

**“PACIFIC
HEROLD”**

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertisjementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

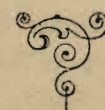
det bringer ind penge at fylde det med avertisjementer.

De fleste blade søger de avertenderes gunst og gavn mere end læsernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”

Søger sine læsers gunst og gavn og haaber at berige dem med usjortkræntelige skatte, som mül og rust ikke fordärver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

**STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds**

**Vaughan & Morrill
Company**

926 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

Parlandnyheder.

— Kvindeforeningen møder onsdag den 2den mai hos mrs. Greibrook.

— Parland menighed holder menighetsmøde næste søndag eftermiddag.

— Praj. Hong var søndag og mandag i Everett, hvor der holdtes møde i missionskomiteen.

— Mrs. Djsen af Seattle med børn besøger for tiden Parland og er gjefter hos mrs. M. C. Glaso.

— Parland „Willing Workers“ er tjender herved med tak modtagelsen af \$2 fra ubenåvnt ågtepar.

Louise Anderson, kassierer.

— Willing Workers har besluttet at indbyde til stor festligholdelse af den 4de juli i Parland dette aar. Alle nettoindtægter gaar til afbetaling af menighedens kirkepart.

— Akademiets lærere og elever op tog forrige uge en kollekt paa \$28 til hjælp for de brandlidte i San Francisco. Dette beløb blev straks sendt til past. P. N. M. Carlsen i Dakland, som vil benyttes, hvor han ser det trænges bedst.

— Forrige lørdag fik vi den glædelige efterretning, at pastor E. M. Stensrud og familie i San Francisco er i god behold, og at den engelske lutherste kirke, som er under opførelse i nærheden af 18de og Howard, undslap ødelæggelsen.

— De herrer M. C. Glaso og sønnen, E. Chr. Glaso reiste for en tid siden til Bellingham for at tage fat paa deres sommerarbejde med lakse- en. Deres hustruer ledsagede dem til Seattle. Før afreisen blev mr. og mrs. E. Chr. Glasos førstefødte søn døbt. Gud bevare den lille Sidney Marshal i daabens naade!

— Bandkoncerien er blevet udsat til mandag den 30te april. De musikalske kræfter ved P. L. A. vil da afholde sin aarlige koncert i gymnastiklokalet mandag aften den 30te april istedetfor lørdag aften, som før be- kjendtgjort. Flere kræfter fra Tacoma samt „Luren“ vil assistere. Alle musikelskende Parlandinger bør være tilstede.

Indbydelse

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —

**Herreflæder og
Udstyrsartikler,**

— samt —

Gutterflæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Et stort Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Her næste Hus beh det nye Sandingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

For E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Raad og Daab.

Hjælp, som kommer fra Vesten, tjæres med Belt Line Street car lige til Døren.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af

Nyeste Bøger, Bibler, Salmebøger, Hæfter, Skolebøger, nye norske Dobbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og Bielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første klasses Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1818 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**

Complet udvalg af

Møbler, ovne og crockery.

225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

GRAND CONCERT

given by the P. L. A. Band and Orchestra. Apr. 30. 8 P M

PROGRAM

1. Serenade, (Alas those Chimes) from Maritana Wallace
P. L. A. Band
2. Sonata in E. Grieg
Clara Knudson.
3. Hederosen H. Werner
Luren.
4. Selection Martha Flotow.
P. L. A. Orchestra
5. Hybras the Creatan Elliott
Rev. Preus.
6. Wedding March and Elres Dance, Mendelssohn-Liszt.
Daisy Foster.
7. Polka-Favorita (Tuba solo) Ripley
P. L. A. Band
8. Recitation Selected
Sophie Peterson.
9. Violin Solo. Selected.
Prof. Olof Bull.
10. Day Dreams-Waltz. Lampe
P. L. A. Orchestra.

Admission 25c

Pacific Lutheran Academy and Business College

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig udbannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder fets forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Skad det koster. Skolepenge, kost, logis, og bøger for ni maaneder beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: N J Hong,

Parland Wash.